

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Korteesvilág hajdan és most

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1920. 1728
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

324

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Korteesvilág hajdan és most

*

Befejezték a fővárosban az első általános és titkos választást. Szép rendben, minden komoly incidens nélkül zajlott le a lakosság követküldési akciója, amely a régi választásokkal ugy a külsőségeket, mint a szellemet tekintve össze sem hasonlítható.

Azelőtt a város egész utcai életét felforgatta a választás napja. Zászlós kocsik száguldoztak az utcákon egész nap, a házak tetőig fel voltak lobogózva, akár egy győzelmi ünnepen. Öt-hat piros vagy zöld tollas kortes hozta be fiakkereken egyenként a szavazókat, akik úgy ültek a „schlepperek” társaságában a kocsin, mintha bitófa alá vinnék őket. És mikor beérkeztek vele a választások borgózs helyiségébe, rekedt üvöltéssel adták tudtára a párttagoknak, hogy újra sikerült egy szavazópolgárt „legszentebb jogának” gyakorlására kényszeríteni.

Hatalmas örömrivalgással fogadták a párt többi kortesei az új jövevényt, az ellenpártiak abugoltak és a beszállított polgár a nagy fármában azt sem tudta, hogyan került a szavazatszedő bizottság elé. Ott le is adta hamarosan szavazatát, de ezzel meg is szűnt az ünnepeketés. Befelé csaknem ölben hozták, de gyalogszerrel kellett hazamennie.

A mostani választásokat az utcán csak az adáz plakáthaberuról lehetett észrevenni. Három-hét óta naponként öt-hat plakátot is ragasztatott ki némelyik párt, úgy hogy egyik-másik külvárosi

höz dühödező fakát valósággal megerősítette a ráragasztott papírméteg. Különösen nagy volt a plakátesala a XV-ik kerületben. Nagy volt a papirpusztítás a X-ik kerületben is, ahol a Tauffierpárt külön plakátokon kérte a „Becsületes keresztények és a hazafias zsidók” bizalmát naponként legalább kétszer.

A XVI. kerületben szintén felekezetek szerinti szertiroziák a választókat. Itt a Márkus Jenő pártja „minden becsületes zsidó polgártárs” szavazatát kérte a maga számára, viszont dr. Lipták az „igaz keresztény magyarok” bizalmát kérte a maga számára.

A mostani választásokat tulajdonképpen ezek a plakátok teszik drágává. De mennyire elenyészők ezek a költségek a régiekhez képest, amikor hetekkel a választások előtt majdnem minden korosma a választókat etette és itatta. Pompás üzlet volt ez a vendéglőknek, amelyek dupla krétával jegyezték a választók fogyasztását, de hihetetlen anyagi áldozatokat rótt a jelöltekre, mert velük még a korosmárosok felszámítását is kétszeresen fizettette meg a kortesek éhes hada.

Az etetés és itatás azonban nemesak a külvárosi korosmákban folyt, hanem a Belváros előkelő hoteljeiben is. Podmaniczky báró például a Hungáriában tartotta választási lakomáit, amelyen részt vettek a többszörös háziurak is és a vacsorát követő napokon sokan dícselkedtek, hogy zsebeiket megrakták strumpfándis szivarokkal.

A képviselőházban sokszor szóváltás az ellenzék a szemérmetlen etetést és itatást. Maga az akkori kormánypárt is restelkedett már miatta, de

megakadályozni nem bírta. Arra igyekezett tehát hatni, hogy több szeméremmel, legalább a külszint igyekezzenek megőrizni.

Meg is lették azután, hogy 5—10 koronás részvételi jegyeket adtak ki a választási vacsorákra, a jegyekért azonban nem fizetett senki, csak a „szeretelt jelölt”.

Emlékezetes még az a banket is, amelyet néhai Krausz Lajos rendezett az Erzsébet-tér kioszkjában a Lipótváros választóinak. Hatalmas papirlapokra ki volt itt írva, hogy „Kiki fizeti a vacsorát”.

A jó választók el is fogyasztották a pompás kosztot, elszitták a jó szivarokat, de a vacsora végén csak arra voltak kíváncsiak, hogy melyik az a Kiki ur?

Miután pedig senki sem ismerte személyesen Kiki urat, azon fellevésben, hogy valószínűleg ez a párt pénztárosa, nyugodtan és fizetés nélkül eltávoztak.

Most a kormány nagyon helyesen szesztilomat rendelt el a választások napjaira. Elmaradt tehát a borizü korteskedés, a titkos szavazás pedig utját vágta a terrornak is. Sőt az új rendszer kortesfogásait sem bírták még megvalósítani eddig. Híre járt ugyan, hogy voltak kerületek, ahol a szavazólapokat vásárolták meg, hogy azokkal megbízható embereket szavazassanak le, — ezt azonban nem tartjuk valószínűnek, mert a kis körzetekben sokkal jobban ismerik és ellenőrizhetik egymást az emberek, hogysen ezt sikerrel megcsinálhatnák.

A régi nyilvános szavazás gyengélt mi magyarok, akik ezer év óta választunk, rég kitapasztaltuk. Nagy multunk, óriási prakszisunk van ezen a téren, kellőképpen ki is használtuk tapasztalatainkat. Reméljük, hogy az új rendszer nem ad módot a régihez hasonló visszaélésekre.